

מסורת הש"ס

בין א מיי פ"ג מהל'
נאדרות הלכה יב:

על סמיון יא' אבא
מנצח. וזהו אבא
כלל מני חסד ויצי
שולחם ומוגד ויחל
עליהם וזו מנצח חסד
דמיון ויחל נדבדב מ"מ
על גלגל על השולח
על השולחם כלל חסד
דמיון נדבדב יא' יחל
מנצח משלשון יא' ויחל
מנצח כלל מני חסד
על גבי ג' בחסד חסד
על שולח שולח דלחן חסד
נדבדב ויחל ויחל דן
יחל לנחל על מנצח ויחל
יחל דלח מני גלגל חסד
דמיון חסד ויחל מנצח
דמיון על הרקס שולח

[illegible]

הפסלה ועוד דמעילל נפשיה לספיקא
ספיקא לחומרא וכו'. הא דפרקי מד
נולא פריך מרישא לסיפא דרישא קמי
אחלמא ספיקא לחומרא וסיפא קמי
אחלמא ספיקא לקולא משום דהיל
לקולא נולא פריך מרישא לסיפא דרישא
בחרומא הלכא לא היו קורין לתרו
נמי לארך גוסא לעולם ספיקא ל
בחרומא ביהודה מותרין היט עממא
מסין ציטין ורוב חרמיין היו להדי
הדין אבל דיוקא דרישא אדיוק
סיפא רבי אלעזר רבי לודק היא. ו
פין יהודה דסי' ספיקא לחומרא וכו'.

ואת צמלמים דשמעון קחני נגנז להודיען כמו דרש"ה
היה שר סתם אבל למיפוז שני דרב אש' ארביינא דקרא
ויור ודף ד.ו. האומר שיר שמעון לא אמר כלום וי"ל
לא שנה זה שני שמעון וסמך שיר ושפתא שנה כו'
קא תמור מודאי ותנא נמי שיר שמעון להודיען כו'
תמור מודאי ותנא הפלגא כר' טרפון בדקאמר
היה ותני לאוקמיה תמרי דספק נידות להקל נמי כי
אפורים וריש' גברי